

Bekendmaking vaststelling beleid

Burgemeester en wethouders van Heemskerk maken bekend de beleidsregel Bekendmaking Beleidsregels Maatregelen Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Heemskerk 2015 vast te stellen.

De nieuwe beleidsregel treedt in werking op 1 januari 2015.

Vanaf 11 december 2014 ligt de nieuwe beleidsregel gedurende zes weken ter inzage in het gemeentehuis.

Deze kan ook worden ingezien op www.heemskerk.nl/verordeningen.

Nadere inlichtingen: bureau Strategie en beleid, telefoonnummer 14 0251 of via deze website.

Geconsolideerde tekst van de regeling:

Inleiding

De Maatregelenverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Heemskerk 2015, draagt het college van Heemskerk op om in individuele gevallen maatregelen op te leggen als uitkeringsgerechtigden handelen in strijd met de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ). Het college houdt zich daarbij aan hetgeen in de wet en de Maatregelenverordening Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Heemskerk 2015 is bepaald. Uit een oogpunt van uniformiteit in de uitvoering en ter bevordering van de rechtszekerheid van de belanghebbenden is het wenselijk om beleidsregels vast te stellen.

In de wet is afstemming een verplichting (artikel 18, eerste lid). In de verordening wordt niet gesproken van 'afstemming van de bijstand' maar van 'het opleggen van een verlaging'. Er wordt een verlaging (maatregel) opgelegd als een belanghebbende de (arbeids)verplichtingen in de wet of de IOAW en de IOAZ niet nakomt, of anderszins verwijtbaar handelt of nalaat, het 'zogenaamde betonen van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan' Doel van de maatregel (een tijdelijke verlaging van de bijstand) is het stimuleren van een gedragsverandering.

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

- a. de wet: de Participatiewet;
- b. het college: het college van burgemeester en wethouders van Heemskerk.

Artikel 2. Weging van het gedrag

Het niet voldoen aan door het college opgelegde verplichtingen of het verwijtbaar handelen of nalaten van de belanghebbende, wordt met inachtneming van de bepalingen van de verordening beoordeeld aan de hand van de volgende stappen:

A De ernst van het feit

Dit is de feitelijke constatering door het college van het verwijtbare gedrag van de belanghebbende. Het verwijtbare gedrag kan betrekking hebben op het niet nakomen van de arbeidsverplichtingen of overige verplichtingen of op het verwijtbaar handelen of nalaten van de belanghebbende. In het laatste geval is er sprake van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.

Aan de verwijtbare gedragingen van de belanghebbende koppelt de wet of de verordening een standaardmaatregel. De standaardmaatregelen in de verordening die betrekking hebben op het niet nakomen van (arbeids)verplichtingen worden gegroepeerd in drie categorieën. Aan elke categorie hangt, afhankelijk van de ernst van de gedraging, een maatregel van 10, 20 of 100 procent van de voor een belanghebbende

geldende bijstandsnorm (artikel 7 t/m 9 van de verordening). Als er sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan, dan wordt de hoogte van de maatregel bepaald aan de hand van het benadelingsbedrag (artikel 12 van de verordening).

B De mate van verwijtbaarheid

In deze fase wordt door het college beoordeeld in welke mate belanghebbende het niet nakomen van verplichtingen of diens handelen of nalaten kan worden verweten. Dit kan leiden tot een verhoging of verlaging van de onder a. bedoelde standaardmaatregel. Bij het ontbreken van verwijtbaarheid ziet het college af van het opleggen van een maatregel (artikel 18 van de wet en artikel 4, eerste lid, onder a, van de verordening). Een dergelijk besluit telt niet mee bij de vraag of er sprake is van recidive (artikel 16 van de verordening).

Als er sprake is van verminderde verwijtbaarheid, wordt de maatregel vastgesteld op vijftig procent van de voor een belanghebbende geldende bijstandsnorm (artikel 4, vijfde lid, van de verordening).

C De omstandigheden van persoon en gezin / dringende redenen

De derde stap is dat het college beoordeelt of een volgens A en B op te leggen maatregel ongewenste effecten heeft. Als dat zo is, wordt de hoogte van de maatregel aangepast of wordt er van maatregeloplegging afgezien (artikel 18, tiende lid, van de wet en artikel 4, tweede lid, van de verordening). Dit wordt aan de hand van de individuele omstandigheden beoordeeld. In dat geval telt het besluit wel mee bij de vraag of er sprake is van recidive. Van een besluit tot afzien van het opleggen van een maatregel wegens dringende redenen wordt aan de belanghebbende schriftelijk mededeling gedaan.

Door toepassing van het gestelde onder a. b. en c. kan het resultaat zijn dat er een standaardmaatregel wordt opgelegd. Ook kan het resultaat zijn dat er een verhoogde of verlaagde maatregel wordt opgelegd, of dat er op grond van dringende redenen van maatregeloplegging wordt afgezien

Artikel 3. Maximering

Als het recht op uitkering over de maand waarover de maatregel wordt toegepast minder bedraagt dan de hoogte van de verlaging, blijft de verlaging beperkt tot de hoogte van dat recht.

Artikel 4. Inwerkingtreding, citeertitel

1. Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 1 januari 2015 en worden geciteerd als Beleidsregels maatregelen Participatiewet, IOAW en IOAZ gemeente Heemskerk 2015.
2. De beleidsregels maatregelen WWB, IOAW en IOAZ 2013 gemeente Heemskerk worden gelijktijdig ingetrokken met dien in verstande dat ze hun werking behouden voor de verordening die betrekking heeft op een periode voor 1 januari 2015.

Aldus vastgesteld in de BenW vergadering

burgemeester en wethouders van Heemskerk,

de secretaris

de burgemeester